

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ESCOLA SUPERIOR DE CIÊNCIAS EMPRESARIAIS INSTITUTO POLITÉCNICO DE
VIANA DO CASTELO
CONCORDIA UNIVERSITY
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ЦЕНТР СТАЛОГО РОЗВИТКУ»
КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

МАТЕРІАЛИ ХІХ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

19 жовтня 2018 року

Черкаси ЧДТУ 2018

УДК 33(063)
ББК 65.050
Т 33

Організаційний комітет:

Григор О. О.	к.н.держ.упр., доцент, ректор ЧДТУ
Демиденко В. В.	к.е.н., доцент, декан факультету економіки та управління ЧДТУ
Манн Р. В.	д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки та підприємництва ЧДТУ
Петкова Л. О.	д.е.н., професор, завідувач кафедри міжнародної економіки та бізнесу ЧДТУ
Коломицева О. В.	д.е.н., професор, завідувач кафедри економічної кібернетики і маркетингу ЧДТУ
Фінангіна О. В.	д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування ЧДТУ
Гончаренко І. Г.	д.н.держ.упр., професор, завідувач кафедри фінансів ЧДТУ
Ільченко Н. В.	к.н.держ.упр., доцент, доцент кафедри економіки та підприємництва ЧДТУ

Теорія і практика сучасної економіки : матеріали ХІХ Міжнародної науково-практичної конференції : 19 жовтня 2018 р. [Електронний ресурс] / відп. ред. Р. В. Манн ; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. – Черкаси : ЧДТУ, 2018. – 159 с.

Матеріали конференції висвітлюють стратегічні питання розвитку економіки, вдосконалення інвестиційної привабливості регіонів, галузей і підприємств, інтенсифікації інтеграційних процесів та інші актуальні проблеми сучасної економіки, фінансів, менеджменту та маркетингу, публічного управління та адміністрування

УДК 33(063)
ББК 65.050

Оргкомітет вважає за доцільне повідомити, що не всі положення і висновки окремих авторів є беззаперечними. Разом з тим, вважаємо можливою їх публікацію з метою обговорення.

ботодавця (оскільки порядок видачі дозволів не набрав чинності), лише подають заяви до Державної служби зайнятості України заяви про включення до переліку суб'єктів господарювання, які надають послуги з посередництва у працевлаштуванні, та суб'єктів господарювання, які здійснюють наймання працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні в інших роботодавців, форма якої затверджена вищевказаним Наказом Міністерства соціальної політики України № 471 [4].

Але не дивлячись на нестачу нормативної бази, аутстафінгові компанії діють в Україні. Різні компанії пропонують: послуги прибирання, водіїв, вантажників, касирів, будівельників, кур'єрів, логістики тощо. Є компанії, які пропонують послуги по виведенню співробітників за штат, що допоможе оптимізувати витрати і управління.

Аутстафінг є ефективним, сучасним інструментом оптимізації і зниження витрат на персонал із збереженням або покращенням результатів діяльності підприємства. Є негативні сторони, зокрема, витік інформації, матеріальна шкода підприємству, неякісне виконання завдань, але корисність даного інструменту значно перевищує ризики. Для розвитку даного напрямку залучення персоналу необхідно перш за все розвиток законодавчої бази.

Список використаних джерел

1. Аутсорсинг і лізинг персоналу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://gruz.su/service/outsourcing_personala/
2. Анакін Б. А., Руда І. Л. Аутсорсинг і аутстафінг: високі технології менеджменту / Б.А. Анакін, І.Л. Руда – М.: ИНФРА-М, 2009. – С. 290-291.
3. Ризики аутсорсингу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://sovetnik.zp.ua/uk/outsourcing-i-autstaffing-yak-virno-zastosovuvati/>
4. Аутсорсинг в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://hrliga.com/index.php?module=news&op=view&id=16330>

УДК 332.14:338.124.4:338.2](447)

ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В ПОДОЛАННІ ДЕПРЕСИВНОСТІ РЕГІОНІВ

Сахно Т.А., аспірант

Черкаського державного технологічного університету

Проблематика територіальних депресій є однією з найактуальніших в економіці незалежно від державного устрою, економічного потенціалу та політичної системи. Майже в усіх країнах існують диспропорції в комплексному соціально-економічному розвитку регіонів. До теперішнього часу серед вчених України та зарубіжжя відсутнє визначення поняття «депресивний регіон», у зв'язку з різними по-

глядами на територіальні нерівномірності розвитку, фактори виникнення територіальних депресій, розробки ефективної регіональної політики для подолання економічного занепаду.

Дослідники даної категорії Я. Шевчук, А. Новікова, М. Барановський, О. Вісьтак, М. Хвесик, Ф. Заставний, О. Шаблій ознаками депресивності вважають негативну динаміку соціально-економічних показників, на чітко встановлених їх значеннях наголошують Р. Дацків, О. Вітер, І. Тургель, М. Дацишин В. Галушак. Деякі серед названих авторів спираються на різні фактори визначення «депресивна територія»: причини відставання (економічні, історичні, географічні), фактичний стан розвитку (економічний, соціальний, екологічний), перспективи подальшого самостійного виходу з депресії, аналіз та класифікація механізму зовнішнього втручання у регіональну соціально-економічну систему.

У Законі України «Про стимулювання розвитку регіонів» зазначено, що депресивна територія – регіон чи його частина (район, місто обласного значення, або кілька районів, міст обласного значення) рівень розвитку якого, за показниками, визначеними цим Законом, є найнижчими серед територій відповідного типу [2].

В наукових та практичних джерелах зустрічаються різні варіанти тлумачення «депресивний регіон». В одних випадках депресивними називають регіони, які минули стадію спаду економіки, або, які йдуть до цього. В інших випадках депресію визначають як фазу, що характеризується, порівняно з попереднім періодом, демографічною кризою, спадом у роботі виробничих структур, неналежний рівень людського та виробничого потенціалу, не розвиненою інфраструктурою, несприятливими екологічними та кліматичними умовами, низьким рівнем галузевого розвитку підприємств, який не відповідає сучасним потребам. Також, до депресивних відноситься регіон, який на дату аналізу не показує позитивних тенденцій розвитку. Важливо відмітити, що історія розвитку депресивності території повинна свідчити про те, що були приклади та успіхи регіону. Поняття депресії є комплексним, вся соціально-економічна система регіону відчуває складності в розвитку, існує замкнуте коло проблеми.

На думку дослідників даної проблематики виділено низку показників, які надають території статус «депресивна» на базі регіону, промислових, сільських районів та міст основного значення: середнє значення обсягу валового регіонального продукту та обсяг реалізованої продукції (робіт, послуг) на одну особу, рівень зареєстрованого безробіття, доходи населення, середньомісячна заробітна плата, відсоток зайнятих у промисловості та сільському господарстві, щільність сільського населення, природний приріст населення, обсяг реалізованої промислової та сільськогосподарської продукції. Депресивність визначається дією кількох чинників, оскільки багато вимірів та ознак неможливо одночасно трактувати віднесенням кожного регіону України до даної категорії.

Чітке визначення регіонів з різними рівнями депресивності територій має сприяти розробці загальнодержавних заходів для їх відродження з основними цілями та принципами державного регулювання: зближення рівнів соціально-економічного розвитку регіонів, підтримка вітчизняного виробника, зміцнення його позицій на внутрішньому та зовнішньому ринках, державної підтримки депресивних територій (встановлення пільгових режимів – податкового, митного, кредитного, інвестиційного), передбаченням коштів на подолання депресивності в державному та місцевих бюджетах, системність та внутрішня цілісність, стимулювання соціально-економічного розвитку та інвестиційна активність регіонів, територіальна справедливність, компетентність, економічна обґрунтованість, достатність, гнучкість оподаткування, суспільна ефективність. Державне регулювання депресивних територій об'єднує як загальнодержавні важелі обґрунтованого територіально-диференційованого впливу на соціально-економічний розвиток, так і діяльність місцевих органів влади щодо застосування інструментів регулювання з метою забезпечення конкурентоспроможності економіки регіону на засадах його соціально-економічного вирівнювання та зростання [1].

З метою стимулювання розвитку територій з чітко вираженими регіональними ознаками полягає у пошуці дієвих механізмів для їх участі у загальнодержавних процесах. У відповідь держава створює умови для саморозвитку у вигляді фінансової підтримки, розвитку виробничої, комунікаційної та соціальної інфраструктури, малих підприємств, сприяє зайнятості населення, удосконаленню соціальної сфери. Що є взаємовигідно, як для держави, так і для регіону, так як його розвиток є невід'ємною і основною задачею держави.

З метою виявлення, дослідження та подолання негативних тенденцій в специфіці утворення проблематики полягає на рівні окремих територій (промислові райони, сільські території, міста). Свій внесок у подолання депресивності мають внести об'єднані територіальні громади, які, на сьогоднішній день, стрімко утворюються та розвиваються. Основні стратегічні цілі чітко спрямовані на економічний, соціальний чи екологічний компонент економічного зростання, що забезпечує: підвищення економічної спроможності, розвитку сільських територій, створення умов для особистого розвитку та соціального захисту, сучасної і функціональної інфраструктури та громадського простору. Разом з тим, розвиток громади є довготривалим та складним процесом, потребує значних зусиль, знань та наполегливої праці усіх її членів.

Впровадження фінансової децентралізації об'єднань має на меті: покращення та стабілізацію позитивної динаміки стану місцевих бюджетів, більш ефективного використання бюджетних коштів на всіх рівнях управління, можливість забезпечення функціонування закладів бюджетної сфери, самостійне вирішення питань розвитку

надається місцевим органам влади. Основним вектором даного спрямування є соціально-економічний розвиток, розбудова інфраструктури, підвищення якості послуг та створення якісних умов життєдіяльності для кожного окремого мешканця територіальних одиниць, що забезпечує нову якість економічного зростання та виведення регіонів зі штампу «депресивний».

Здійснюючи теоретичне узагальнення поняття державного регулювання депресивних територій, можна стверджувати, що це система заходів державних і місцевих органів влади у сфері регіонального розвитку територій, в яких з економічних, політичних, соціальних, екологічних та інших причин закінчили діяти умови й стимули розвитку, ці територіальні утворення не можуть розраховувати на самовирішення депресивної ситуації й вимагають для цього надзвичайної, спеціально зробленої підтримки ззовні [1].

Список використаних джерел

1. Депресивні території : шляхи виходу із кризи : метод. рек. / авт. кол. : В. В. Говоруха, А. О. Дегтяр, В. В. Мамонова та ін. – Київ : НАДУ, 2008. – 56 с.
2. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів». №280-IV від 08.09.2005 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2850-15>.

ЗМІСТ

Cristóvão A. P. APLICAÇÃO DE PRINCÍPIOS LEAN <i>THINKING</i> NUMA EMPRESA DO SETOR AUTOMÓVEL: A IMPORTÂNCIA DOS KPI	3
Fernandes A. L. AUDITORIA E CONTROLO DA CADEIA DE ABASTECIMENTO.....	5
Ferreira J.P. INDICADORES CHAVE DE DESEMPENHO (<i>KPI'S</i>) DO DEPARTAMENTO DE F&B. ANÁLISE DE UMA CADEIA HOTELEIRA.....	8
Gonçalves A. FIDELIZAÇÃO E SATISFAÇÃO NA BANCA.....	10
Maciel A. P. GLOBALIZAÇÃO E DESENVOLVIMENTO REGIONAL.....	12
Mann Y. QUALIDADE E INOVAÇÃO ORGANIZACIONAL NA GESTÃO DA CADEIA DE ABASTECIMENTO	15
Баланюк С.В., Кошеленко С.В. КРАУДФАНДИНГ ЯК СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ ФІНАНСУВАННЯ	18
Березюк-Рибак І.Р. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ НА РИНКАХ ЄС ТА СВІТУ	20
Берницька Д.І. РОЗВИТОК КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВА З УРАХУВАННЯМ ФАКТОРІВ ЗОВНІШНЬОГО І ВНУТРІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	22
Біла А.Ю. ПІДХОДИ ДО ОПТИМІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	25
Білан О.С. КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	27
Бондаренко І. В., Манн Р.В. РЕНТАБЕЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ	29
Бразілій Н.М. ПЛАНУВАННЯ ДОХОДІВ ЯК ОСНОВНИЙ ВАЖІЛЬ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ НИМИ.....	31
Ганненко Р.І., Манн Р.В. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	34

Глєб В.А., Одінцов О.М. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	37
Григор О.О., Негода Н.В. ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ	40
Грубяк С.В. МЕТОДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГАЗОТРАНСПОРТНОЇ ГАЛУЗІ	42
Демиденко В.В., Клименко Т. І. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	45
Димитрова Д.О., Якушева О.В. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇЇ ЕФЕКТИВНІСТЬ	48
Дорофєєва Н.А., Манн Р.В. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДИКА УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ І АНАЛІЗУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА	50
Загоруйко І.О. МАКРОЕКОНОМІЧНЕ РІВНЯННЯ ПОВЕДІНКИ ТРУДОВОГО НАСЕЛЕННЯ	52
Зубко А.О. ОСОБЛИВОСТІ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	56
Ільченко Н.В. ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ПОДАТКОВОГО КЛІМАТУ В КРАЇНІ	58
Кук Т. ЗАГАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ: ПОГЛЯД РОБОТОДАВЦІВ ТА СТУДЕНТІВ	61
Клименко Т. І. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОЦІНКИ НЕРУХОМОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	63
Клименко Т. І., Якушева О.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	66
Колісник І.В., Кошеленко С.В. ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА РЕЄСТРАЦІЇ ТА ОБЛІКУ РЕЄСТРАТОРІВ РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ Е-РЕСЕРТ (ЕЛЕКТРОННИЙ КАСОВИЙ ЧЕК)	70
Колісник І.В., Якушева О.В. ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	72

Кошеленко С.В., Леонов С.В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ	75
Леонов С.В. МЕТОДИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ	76
Ляхович Л.А. СИСТЕМА СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА	78
Малашок Ю.І. ЖИТТЄВИЙ ЦИКЛ ПРОЕКТУ	81
Малашок Ю.І., Кошеленко С.В. ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ В УКРАЇНІ	83
Навольська Н.В. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	86
Науменко О.О., Ільченко Н.В. ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПРОЕКТУ	89
Негода А.А., Березюк-Рибак І.Р. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	91
Носань Н.С. ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД	94
Одінцов О.М. СИСТЕМА ІНТЕГРОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ТА БЕЗПЕЧНІСТЮ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ	97
Остапенко Ю.Д., Демиденко В.В. СОЦІАЛЬНІ ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	100
Паламарчук Н.О. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОЇ ОСВІТИ В СВІТІ ЯК ЦІЛЬ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	103
Плигач К.Д., Ісаєва М.О. ПОРУШЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	105
Поліщук В.С., Петкова Л.О. ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ІННОВАЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ	108

Поліщук В.С., Якушева О.В. БІТКОЇН – ЯК ЕЛЕМЕНТ РОЗРАХУНКОВОЇ СИСТЕМИ	111
Прокопенко Т.О., Носань Н.С. ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	113
Прокопенко Т.О., Ільченко Н.В. РОЛЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ЕКОНОМІЦІ ТА ЖИТТІ	116
Рябокоть Н.П., Баланюк С.В. ПСИХОЛОГІЯ ПРОДАЖІВ	119
Рябокоть Н.П., Баланюк С.В. АУТСТАФІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАЛУЧЕННЯ ПЕРСОНАЛУ	120
Сахно Т.А. ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В ПОДОЛАННІ ДЕПРЕСИВНОСТІ РЕГІОНІВ	123
Скорик О.О. ІНЖИНІРИНГ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ.....	126
Скорик О.О., Леонов С.В. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ	129
Стец І.І. ІНТЕГРАЛЬНЕ ОЦІНЮВАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ ВИЗНАЧЕННЯ ОПЕРАЦІЙНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ	132
Стеценко А.С., Манн Р.В. ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВА.....	135
Стременна К.М., Демиденко В.В. ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	138
Чеснова М.К., Ільченко Н.В. ДИНАМІКА ПОКАЗНИКІВ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В ГЛОБАЛЬНИХ СВІТОВИХ РЕЙТИНГАХ	141
Чеснова М.К., Кошеленко С.В. ЗМІСТ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ	143
Шаповал М.Ю., Носань Н.С. ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ.....	144
Шаповал М.Ю., Ільченко Н.В. РАВЛИКОВИЙ БІЗНЕС В УКРАЇНІ: ПЕРЕВАГИ, НЕДОЛІКИ, ПЕРСПЕКТИВИ	148

Якушева О.В., Малашок Ю.І. ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ	150
Якушева О.В., Чеснова М.К. ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ ГРАФОАНАЛІТИЧНОЇ МОДЕЛІ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	152

Наукове електронне видання

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

МАТЕРІАЛИ ХІХ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

19 жовтня 2018 року

В авторській редакції

Технічний редактор *К.В. Давиденко*

Гарн. Times New Roman. Обл.-вид. арк. 11,12. Зам. 18-208.

Черкаський державний технологічний університет Свідоцтво про державну реєстрацію ДК
№ 896 від 16.04.2002 р. бульвар Шевченка, 460, м. Черкаси, 18006.

Редакційно-видавничий відділ ЧДТУ red_vidav@chdtu.edu.ua